

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7C/75/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313207630
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313207630.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľa: M. C., D.. X. XX. XXXX, N. P.Š. XXXX, proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31690904, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.7.2013 bol súdu podaný návrh na začatie konania, ktorým sa navrhovateľ domáhal zrušenia rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, sp. zn. 3C/158/2012 z 19.1.2012 s tým, že sa zároveň domáhal i odloženia jeho vykonateľnosti.

Navrhovateľ podaný návrh odôvodnil tým, že rozhodcovská doložka, ktorá tvorí súčasť uzavretej poisťovnej zmluvy (čl. 13-17) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná, čím došlo k porušeniu jeho práv ako spotrebiteľa. Na základe tejto doložky došlo k vydaniu rozsudku rozhodcovského súdu, aj keď k tomu dôjsť nemalo, pretože rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná.

Uznesením č. k. 7C/75/2013-50 zo dňa 9.1.2014 súd odložil vykonateľnosť vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku. Toto uznesenie v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/938/2014-106 zo dňa 28.11.2014, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, nadobudlo právoplatnosť dňa 15.5.2015 (čl. 50).

Dňa 10.3.2014 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu k návrhu navrhovateľa (čl. 88), v ktorom odporca uviedol, že nakoľko navrhovateľ podal návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 25.7.2013 a rozhodcovský rozsudok mu bol doručený dňa 24.6.2013, navrhovateľ podal návrh po uplynutí 30-dňovej lehoty zakotvenej v § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Na základe uvedeného súd žiadal, aby návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu.

V ďalšom vyjadrení zo dňa 20. 5. 2015 (čl. 112, 113) odporca poukázal na ustanovenie § 249d zákona č. 233/1995 Z. z., ktoré je platné a účinné od 1. 1. 2015 s tým, že rozhodcovský rozsudok, sp. zn. 3C 158/2012 o ktorého zrušenie sa v tomto konaní usiluje podanou žalobou navrhovateľ, spĺňa kumulatívne predpoklady, obsiahnuté v tejto právnej norme: a) ide o rozhodcovské rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu,

vydaného pred 1. januárom 2015, b) exekučné konanie na jeho základe, ako exekučného titulu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ani do troch mesiacov platnosti a účinnosti uvedenej novely exekučného poriadku nebolo zo strany odporcu iniciované. V dôsledku aplikácie dispozície tejto právnej normy („rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať“) danej v § 243d Exekučného poriadku sa právne postavenie účastníkov tohto súdneho konania obnovilo do stavu pred vydaním rozhodcovského rozsudku - navrhovateľ nie je viazaný povinnosťou založenou mu rozhodcovským rozsudkom a odporca nemôže uplatňovať nárok mu rozhodcovským rozsudkom priznaný. Skutočnosť, že v dôsledku aplikácie § 243d Exekučného poriadku na uvedený rozhodcovský rozsudok prestáva tento rozsudok účastníkov zaväzovať, znamená, že uvedená novela exekučného poriadku anuluje právoplatnosť tohto rozhodcovského rozsudku. V dôsledku uvedeného je, že obe strany konania bez vlastného zavinenia, resp. pričinenia sú objektívne bez právneho záujmu na výsledku konania (na meritórnom rozhodnutí).

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 11. 9. 2015 uviedol, že v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky musí zo zákona všeobecný súd pokračovať v konaní v rozsahu žaloby, podanej na rozhodcovský súd. Rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku teda nie je konečným rozhodnutím súdu a taktiež nezáväznosť rozhodcovského rozsudku nie je jediný cieľ žalobcu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku. Základným cieľom celého procesu, ktorý je iniciovaný podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je rozhodnutie o tom, či odporca má voči navrhovateľovi pohľadávku, alebo nie. Túto otázku § 243d Exekučného poriadku nijako nevyriešil, ani neodstránil neistotu v právnom vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, preto navrhol rozhodnúť v prospech spotrebiteľa a žalobe vyhovieť.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 6. 11. 2015, na ktoré sa nedostavil navrhovateľ a vedľajší účastník. Navrhovateľ svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil elektronicky dodatočne po skončení pojednávania (čl. 160) z dôvodu celkovej psychickej vyčerpanosti a žiadal o odloženie pojednávania, prípadne pojednávať v jeho neprítomnosti. Vedľajší účastník svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil elektronicky dňa 5. 11. 2015 (čl. 139) a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Keďže v čase začatia pojednávania nebolo súdu doručené predmetné ospravedlnenie navrhovateľa, mal súd zato, že navrhovateľ svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal z vážneho dôvodu o odročenie pojednávania ako aj vzhľadom na súhlas vedľajšieho účastníka, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka a vo veci rozhodol.

Splnomocnená zástupkyňa odporcu na pojednávaní navrhla návrh zamietnuť, okrem iných i z dôvodu, že prekluzívna lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku márne uplynula dňa 24. 7. 2013, pričom žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná dňa 25. 7. 2013, teda deň po uplynutí prekluzívnej lehoty, ako aj z dôvodu, že v dôsledky novely exekučného poriadku rozhodcovský rozsudok de facto akoby neexistoval, nie je pre účastníkov záväzný a teda účastníci nemajú žiaden právny záujem na rozhodnutí o zrušení rozhodcovského rozsudku. Zároveň poukázala na rozhodnutia vydaných súdmi v obdobných veciach, a to rozsudok Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 6C 134/2013 zo dňa 1. 6. 2015, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C 243/2013-245 zo dňa 4. 8. 2015 a rozsudok Okresného súdu Košice I. č. k. 40C 258/2012-261 zo dňa 11. 6. 2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v spise, najmä poisťnej zmluva čl. 13, 14, všeobecné podmienky čl. 15, 17, oznámenie o zániku poistenia čl. 18, rozhodcovský rozsudok čl. 22 - 24, oboznámením fotokópie spisu Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C 158/2012 čl. 57 - 76 a ostatným spisovým materiálom a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav.

Medzi navrhovateľom ako fyzickou osobou a odporcom bola dňa 26.6.2007 uzavretá poisťná zmluva (čl. 13), predmetom ktorej bolo uzavretie poistenia pre prípad kritických chorôb, súčasťou ktorej boli všeobecné podmienky, Bod XV. časť - Rozhodcovské konanie ktorých obsahuje rozhodcovskú zmluvu. Podľa časti XVII. Záverečné ustanovenia (čl. 62), bod 2 - všeobecné poisťné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou poisťnej zmluvy. Podľa bodu 7 uvedenej časti všeobecných poisťných podmienok, poisťovňa je oprávnená voči akýmkoľvek pohľadávkam poisťníka voči poisťovni z poistenia započítavať akúkoľvek pohľadávku poisťovne voči poisťníkovi, a to najmä pohľadávku, ktorá vznikla z právneho dôvodu neuhradeného poisťného, neuhradeného administratívneho poplatku poisťníka,

uloženej sankcie, zmluvnej pokuty, akéhokoľvek príslušenstva pohľadávky. Spôsobilou pohľadávkou na vzájomný zápočet zo strany poisťovne voči poistníkovi je i pohľadávka poisťovne voči poistníkovi ešte voči poistníkovi nesplatná, resp. už voči poistníkovi premlčaná. Súčasťou poisťovej zmluvy sa stali aj všeobecné poisťovné podmienky z 21.5.2007, ktorá navrhovateľ podpísal dňa 26.6.2007. Žiadosť navrhovateľa na zrušenie uzavretej poisťovej zmluvy bola odporcovi doručená dňa 23.2.2009 (čl. 64).

Keďže mal navrhovateľ (v rozhodcovskom konaní vystupujúci ako odporca) porušiť vyššie uvedenú poisťovnú zmluvu v jej časti XVII. ods. 7a, odporca (v rozhodcovskom konaní vystupujúci ako navrhovateľ) sa obrátil na rozhodcovský súd (čl. 19).

Predmetom konania pred rozhodcovským súdom nebolo dlžné poisťovné, ale osobitná pohľadávka (osobitný provízny náklad), ktorú si navrhovateľ (v tomto konaní vystupujúci ako odporca) uplatnil v zmysle časti XVII. ods. 7a poisťovej zmluvy (čl. 63).

Rozhodcovský súd vydal vo veci rozsudok sp. zn. 3C/158/2012 (čl. 22 + čl. 70), ktorým uložil odporcovi (v tomto konaní navrhovateľovi), aby do 5 dní zaplatil navrhovateľovi (v tomto konaní odporcovi) peňažnú sumu vo výške 102,90 € a trovy rozhodcovského konania vo výške 276 €. Rozhodcovský súd čo do príslušnosti na rozhodnutie sporu poukázal na uzavretú rozhodcovskú zmluvu (časť XV. predložených poisťovných podmienok). Rozhodcovský súd v odôvodnení rozhodcovského rozsudku uviedol, že z osobitných dojednaní vyplýva, že rozhodcovská doložka bola krytá samostatným podpisom odporcu s tým, že tento ju nebol povinný v rámci poisťovej zmluvy ako celku podpísať. Z pohľadu na § 52 a nals. Občianskeho zákonníka bol zachovaný účel úpravy spotrebiteľského práva, pretože ťažisko individuálneho dojednania zmluvnej podmienky má spočívať v možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah. Odporca mal možnosť zmluvnú podmienku neprijať bez toho, aby to ovplyvnilo zvyšok poisťového vzťahu, mal teda faktickú možnosť úpravu časti XV. poisťovných podmienok úplne vylúčiť. Odporcovi bola daná možnosť vylúčiť zmluvné dojednanie o rozhodcovskom súde, čo podľa názoru rozhodcovského súdu činí rozhodcovskú doložku platnou aj z pohľadu ust. § 52 a nals. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51 <aspi:// module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%252351'&ucin-k-dni='31.12.2010'>) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

(3) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
 - d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
 - e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
 - f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
 - g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
 - h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
 - i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
 - j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
- (4) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 73 ods. 1, 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len zákon č. 335/2014 Z.z.),

(1) Ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

(2) Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,

b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 243d ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok), exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu,4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ prevzal rozhodcovský rozsudok dňa 24. 6. 2013 (doručenka na čl. 73) a návrh na začatie konania bol doručený elektronicky tunajšiemu súdu dňa 24. 7. 2013 (čl. 44), z čoho vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania v zákonnej lehote. V čase podania návrhu dňa 24. 7. 2013 bol navrhovateľ v súlade s platným zákonom o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. oprávnený podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 30 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku (§ 41 citovaného zákona) a navrhovateľ v stanovenej lehote v súlade s platným právnym predpisom ustanovujúcim oprávnenie podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal takýto návrh.

V priebehu konania nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z. z. účinný od 1. 1. 2015, ktorý upravoval spotrebiteľské rozhodcovské konanie v spotrebiteľských veciach. Rozhodcovské konanie v danej veci je spotrebiteľským sporom, keďže titulom vydania rozhodcovského rozsudku bola poisťná zmluva uzavretá medzi odporcom ako dodávateľom a navrhovateľom ako spotrebiteľom. V súlade s § 73 zákona č. 335/2014 sa ustanovenia zákona č. 335/2014 Z. z. použijú aj na rozhodcovské konanie, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor, začatý pred 1. 1. 2015. Za spotrebiteľský spor je potrebné v súlade s citovaným zákonným ustanovením považovať aj spor o zrušení rozhodcovského rozsudku z rozhodcovského konania začatého pred 1. 1. 2015, preto je na konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 335/2014.

V súlade s § 45 zákona č. 335/2014 sa môže účastník spotrebiteľského sporu domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku za podmienok ustanovených v § 45 ods. 1. Predpokladom úspešnosti v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku je existencia rozhodcovského rozsudku, ktorý je právoplatný a vykonateľný a je záväzný pre účastníkov. Formálnym dôsledkom právoplatného rozhodnutia je nemožnosť pokračovať v konaní a zaoberať sa vecnou stránkou rozhodnutia. Materiálnou stránkou účinnosťou právoplatného rozhodnutia je záväznosť rozhodnutia pre účastníkov a pre všetky orgány. K povahe rozhodnutia ako záverečného aktu a konečného, ktorého konečným cieľom je vniesť právnu istotu do narušených, ohrozených právnych vzťahov nutne prináleží, že s ním musia byť spojené tiež účinky, ktoré mu zaručujú k tomuto potrebnú nezmeniteľnosť a zároveň zaväzujúcu moc. Tieto účinky, ktoré majú formálnu a materiálnu stránku tvoria právomoc rozhodnutí.

Ustanovenie § 243d zákona č. 233/1995 Z. z. je procesnoprávnym predpisom, ktorý sa na konanie aplikuje v aktuálnom znení, počnúc jeho účinnosťou. Predmetné ustanovenie je samo o sebe intertemporálnym ustanovením, ktoré slúži k tomu, aby sa ozrejmili vzťahy novely na konania začaté a neskončené pred jeho účinnosťou. Súd je povinný aplikovať ustanovenia novely aj na konania, ktoré začali pred jej účinnosťou, t. j. pred 1. 1. 2015. Rozhodcovský rozsudok č. 3C 158/2012, ktorého zrušenia sa navrhovateľ v tomto konaní domáha podanou žalobou spĺňa kumulatívne predpoklady obsiahnuté v uvedenej právnej norme. Ide o rozhodcovské rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor, spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, účinného pred 1. januárom 2015. Exekučné konanie na jeho základe do 3 mesiacov platnosti a účinnosť tejto novely exekučného poriadku nebolo zo strany odporcu iniciované. Súd zistil, že odporca exekučné konanie voči navrhovateľovi na základe predmetného rozhodcovského rozsudku neinicioval, čo vyplýva jednak z vyjadrení odporcu, ako aj zo súdom vykonanej lustrácie v spisoch, vedených na tunajšom súde (čl. 138) a tak predmetný rozhodcovský rozsudok navrhovateľa ani odporcu nezaväzuje. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v dôsledku aplikácie dispozície tejto právnej normy v § 243d Exekučného poriadku

rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať ďalej a právne postavenie účastníkov tohto súdneho konania sa obnovilo do stavu pred vydaním rozhodcovského rozsudku. Navrhovateľ nie je viazaný povinnosťou založenou rozhodcovským rozsudkom a odporca nemôže uplatňovať nárok mu rozhodcovským rozsudkom priznaný. V prípade, žeby odporca podal návrh na začatie exekučného konania, v súlade s citovaným zákonným ustanovením by nebolo možné udeliť mu poverenie na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené predmetné rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať, čo znamená, že z predmetného rozhodnutia neplynú žiadne práva a povinnosti a nie je vykonateľné. Na základe zákonodarcom prijatej zmeny právnej úpravy rozhodcovský rozsudok stratil svoje základné atribúty a to záväznosť, teda právoplatnosť a vykonateľnosť, v dôsledku čoho súd v súčasnosti koná a rozhoduje o zrušení rozhodcovského rozsudku, ktorý už nikoho nezaväzuje a to bez ohľadu na výsledok konania o zrušení rozhodcovského rozsudku. Zánikom právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý je predmetom tohto súdneho konania stratilo toto súdne konanie význam a zanikol predmet konania. Keďže predmetné rozhodnutie rozhodcovského rozsudku nie je v súlade s citovaným zákonným ustanovením pre účastníkov, ani pre iné subjekty záväzné, t. j. neplynú z neho žiadne práva a povinnosti, nemožno podať návrh na vykonanie exekúcie tohto rozhodnutia, preto nie je daný dôvod na zrušenie predmetného rozhodnutia. Je zrejmé, že nastala právna skutočnosť, ktorá spôsobila, že rozhodnutie súdu vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku by sa javilo ako nadbytočné. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody s poukazom na zmenu právnej normy súd návrh navrhovateľa zamietol a za uvedeného stavu sa nezaoberal hmotnoprávnym posúdením žaloby na základe dôvodov, uvádzaných navrhovateľom.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 150 ods. 1 O. s. p. a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval súd tú skutočnosť, že návrh navrhovateľa bol zamietnutý z dôvodu zmeny právnej úpravy, teda bez zavinenia navrhovateľa a nie na základe vykonaného dokazovania, z dôvodov, že zanikol predmet konania a nebolo by spravodlivé, aby súd úspešnému odporcovi priznal za takýchto okolností náhradu trov konania, preto súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.